

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 373/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. V. – M., Z., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. K., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 79/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. V. – M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2008 doručená sťažnosť M. V. – M., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. K., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 79/2007.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva:

„Na Okresnom súde Banská Bystrica navrhovateľ M. V., podnikajúci pod obchodným menom M. V. – M., Z., podal dňa 14. 11. 2006 žalobu o zaplatenie 547.589,- Sk s príslušenstvom.

Dňa 13. 12. 2006 Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz č. 2 RO/1322-2006-68, proti ktorému podala žalovaná strana dňa 04. 01. 2007 odpor, v ktorom namietala miestnu príslušnosť súdu. Okresný súd Banská Bystrica postúpil z dôvodu miestnej príslušnosti uvedenú právnu vec vedenú pod č. k. 19 C/3/2007, dňa 16. 01. 2007 na rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava I. Dňa 22. 01. 2007 podal navrhovateľ vyjadrenie k odporu podaného odporcom, v ktorom sa vyjadril aj k miestnej príslušnosti, namietal, že súd nesprávne vyhodnotil otázku miestnej príslušnosti, pretože miestne príslušný musí byť Okresný súd Banská Bystrica, kde má odporca zriadenú organizačnú zložku, a to aj napriek tomu, že táto nie je zapísaná v obchodnom registri.

Okresný súd Bratislava I. odo dňa 16. 01. 2007, kedy mu bol postúpený spis dodnes nevykonal žiadny procesný úkon, nevysporiadal sa dodnes s námietkou navrhovateľa k miestnej príslušnosti Okresného súdu Bratislava I.

Súd je po dobu viac ako 20 mesiacov nečinný, dodnes nerozhodol o námietke miestnej príslušnosti, čím vytvára výraznú právnu neistotu navrhovateľovi, ktorý sa domáha poskytnutia právnej ochrany súdom a domáha sa zaplatenia pohľadávky, ktorú mu je podľa žalobného návrhu povinný zaplatiť odporca...

Predmetná právna vec podľa právneho názoru navrhovateľa nie je zložitá a naviac ani nie je daná príslušnosť Okresného súdu Bratislava I. Súd tým, že nerozhodol o námietke navrhovateľa voči miestnej príslušnosti a ani nevytýčil pojednávanie, resp. nevykonal žiadny procesný úkon vytvára prietahy v konaní. Navrhovateľ využil svoje právo dané mu Zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podal sťažnosť na prietahy v konaní listom zo dňa 10. 06. 2008 adresovaný predsedníčke Okresného súdu Bratislava I.

Predsedníčka Okresného súdu Bratislava, preskúmala podanú sťažnosť v konaní sp. zn. 28 Cb/79/2007 a listom zo dňa 20. 06. 2008 oznámila sťažovateľovi, že sťažnosť považuje za dôvodnú a prietahy v konaní odôvodnila ako objektívny prietah, ktorý bol spôsobený predovšetkým vysokým nápadom vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu ako aj nedostatočným personálnym obsadením sudcov na obchodnom úseku tunajšieho súdu... Zároveň oznámila, že vyzvala zákonného sudcu, aby vo veci konal tak, aby prietahy nevznikli a vybavenie veci bude priebežne sledovať...

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia v rozsahu 80 000 Sk, ktoré odôvodňuje dlhodobou nečinnosťou súdu dôsledkom čoho sa ako osoba podnikajúca nemôže domôcť svojej pohľadávky, ktorá dosahuje značnú sumu. Súčasne mu trvá stav právnej neistoty a nie je možné vylúčiť ani oslabenie dôkazov, ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci vykonať...

Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky takto rozhodol:

1. Základné právo sťažovateľa M. V., podnikajúci pod obchodným menom M. V. – M., Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 28 Cb/79/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje vo veci sp. zn. 28 Cb/79/2007 konať bez zbytočných prietahov.

3. M. V., podnikajúci pod obchodným menom M. V. – M., Z. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 80 000 Sk (slovom Osemdesiatisíc slovenských korún) 2.655,51 €, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný nahradiť M. V., podnikajúci pod obchodným menom M. V. – M., miesto podnikania Z., trovy právneho zastúpenia v sume 7 939 Sk. (slovom Sedemtisícdeväťstotridsaťdeväť slovenských korún) 263.53 € na bankový účet právneho zástupcu JUDr. L. K. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 79/2007, predmetom ktorého je žaloba o zaplatenie sumy 547 589 Sk s príslušenstvom, je zjavne neopodstatnená.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáchoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 222/07).

Z obsahu sťažnosti, ako aj jej príloh ústavný súd zistil, že z dôvodu miestnej príslušnosti bola 29. januára 2007 vec pôvodne vedená na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 19 C 3/2007 postúpená okresnému súdu, kde je aj v súčasnosti vedená pod sp. zn. 28 Cb 79/2007, pretože z dôvodu podaného odporu bola 11. apríla 2007 prevedená do registra Cb.

Ústavný súd zistil, že predmetný súdny spor trvá na okresnom súde 1 rok a 9 mesiacov. Aj napriek tomu je však ústavný súd toho názoru, že doterajšia dĺžka konania spolu s charakterom veci (žaloba o zaplatenie sumy 547 589 Sk s príslušenstvom) zatiaľ vylučujú, aby sa dalo uvažovať o postupe súdu vyúsťujúceho do porušenia označených práv. Je nesporné, že výsledok súdneho sporu je pre sťažovateľa ako podnikateľa významný, ale na druhej strane nemožno tvrdiť, že tento výsledok by mohol podstatne ohroziť jeho statusovú sféru. Okresný súd síce v danej veci nepostupoval presne tak, ako mu to ustanovuje § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď nekonal bez prietáhov, avšak toto zistenie spolu s predmetom súdneho sporu nedosahujú takú intenzitu zásahu do základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorá by mohla znamenať ich porušenie.

Predsedníčka okresného súdu v liste sp. zn. Spr. 2171/08 z 20. júna 2008 priznala vzniknuté priet'ahy a za tieto sa s'ťažovateľovi ospravedlnila. Okresný súd nedostal možnosť vo veci ďalej konať a odstrániť vzniknuté priet'ahy, pretože s'ťažovateľ v priebehu niekoľkých mesiacov podal s'ťažnosť ústavnému súdu. To však neznamená, že ďalšie pokračovanie v nečinnosti okresného súdu by nemohlo získať intenzitu, ktorá by porušila základné práva a slobody s'ťažovateľa.

Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05, III. ÚS 82/07, III. ÚS 222/07, III. ÚS 273/07).

S prihliadnutím na svoju doterajšiu judikatúru, ako aj na skutočnosti zistené v súvislosti nastolenými námietkami s'ťažovateľa ústavný súd s'ťažnosť odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, ďalšími požiadavkami sťažovateľa obsiahnutými v petite sťažnosti sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2008